

Κυριακή 25η Ἰουλίου 2021

Κυριακή Ε΄ Ματθαίου

(Μτθ. 8, 28 – 9, 1).

«παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπό τῶν ὁρίων αὐτῶν». (Μτθ. 8, 34).

Ἐνα περιστατικό γεμάτο ἀπό ἀντιφατικές καί ὀξύμωρες καταστάσεις ἀκούσαμε σήμερα στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας. Ὁ Κύριός μας ἐπισκέπτεται τήν περιοχή τῶν Γεργεσηνῶν καί τή σφραγίζει μέ τήν ἀγάπη Του. Ἐλευθερώνει δύο δαιμονισμένους ἀπό τά δεσμά τοῦ διαβόλου καί δεσμεύει τούς δαίμονες στά δεσμά τῆς καταστροφῆς. Θεραπεύει φανερά τήν ἀσθένεια τοῦ κακοῦ στά πρόσωπα τῶν δαιμονισμένων καί μυστικά στίς φοβισμένες ὑπάρξεις τῶν δαιμονίων.

Όπως τις περισσότερες φορές, βεβαίως, έτσι και τώρα ο Κύριος δέν εισπράττει τήν εϋγνωμοσύνη και τήν εϋχαριστία τῶν ἀνθρώπων. Εἰσπράττει τήν ἄρνηση και τήν ἀπόρριψη. Οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς μέ εϋγένεια Τοῦ ζητοῦν νά φύγει. Τό περιγράφει ὁ εϋαγγελιστής πολύ καθαρά: «παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπό τῶν ὁρίων αὐτῶν». Οἱ Γεργεσηνοί Τόν παρακάλεσαν νά βγεῖ ἔξω ἀπό τά σύνορά τους. Ἀκούγεται ἀσεβές, ἀλλά περισσότερο εἶναι γελοῖο. Ποιόν διώχνουν; Ἀπό ποῦ Τόν διώχνουν; Ζητοῦν ἀπό τό Δημιουργό νά ἐγκαταλείψει τά σύνορα, ὅταν Αὐτός δέν ἔχει σύνορα. Ζητοῦν ἀπό τόν Πλάστη νά τούς ἐγκαταλείψει, ὅταν ὁ Πλάστης περιβάλλει και παρακολουθεῖ ὅλα τά πλάσματά Του μέ τήν ἀστείρευτη ἀγάπη Του. Θέλουν νά φύγει ὁ Χριστός ἀπό τήν περιοχή τους, διότι πρῶτα Τόν ἐξόρισαν ἀπό τίς καρδιές τους.

Οἱ Γεργεσηνοί ξερίζωσαν τό Λυτρωτή ἀπό μέσα τους, ἐπειδή Τόν ἀγνοοῦν. Ἐκεῖνος ἔρχεται κοντά τους. Ἀποκαλύπτεται. Δείχνει

τήν ἐξουσία καί τήν ἀγάπη Του. Ξεκαθαρίζει τό σωστό ἀπό τό λάθος. Καρατομεῖ τήν ἁμαρτία καί ἀνοίγει τό δρόμο πρὸς τή μετάνοια. Ζητάει νά τούς γνωρίσει, νά τούς εὐεργετήσῃ, νά τούς υἱοθετήσῃ. Ἐκεῖνοι, ὅμως, ἐπιλέγουν τήν ἀπομόνωση ἀπό τό Σωτήρα. Βλέπουν τά ἔργα Του. Μαθαίνουν γιά τίς ὑπερφυεῖς ἐνέργειές Του, ἀλλά κρύβονται ἀπό τό ἐνδιαφέρον Του. Δέν ἀντέχουν τό βλέμμα Του. Δέν ἀντέχουν τήν παρουσία Του στή ζωή τους. Δέν θέλουν νά γνωριστοῦν μαζί Του καί γι' αὐτό Τόν διώχνουν ἀπό τίς καρδιές τους καί ἀπό τόν τόπο τους. Ἀποφασίζουν νά μείνουν μακριά Του, παρόλο πού Ἐκεῖνος ἤλθε κοντά τους. Ἡ ἐπαφή τους μέ τό πρόσωπό Του δέν τούς σαγήνεψε. Τούς ἄφησε παγερά ἀδιάφορους ἢ δύναμη καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἐπειδή τό ἐνδιαφέρον καί ἡ σκέψη τους βρίσκονται στά θέματα τῆς γῆς.

Οἱ Γεργεσηνοί, ἐπίσης, ξερίζωσαν τό Λυτρωτή ἀπό μέσα τους, ἐπειδή στήν ὑπαρξή τους ρίζωσε πολύ βαθιά ἡ ἁμαρτία. Ὁ πόθος τῆς ἁμαρτίας εἶναι ἀσίγαστος. Ἡ ὁρμή πρὸς τό

κακό είναι ἀκατάσχετη. Ἡ διάπραξη τῆς ἀνυπακοῆς είναι πλέον μία καθημερινότητα, μία κακή συνήθεια πού δέν θέλουν νά χάσουν. Ἐπέλεξαν τήν εὐχαρίστηση τῆς εὐμάρειας καί τῶν παροχῶν εἰς βάρος τῆς ἠθικῆς ἀκεραιότητος. Προτίμησαν τό παράνομο κέρδος ἀπό τήν τίμια ὀλιγάρχεια. Ἡ ἀγάπη γιά τόν ἑαυτό τους δέν μπορεῖ νά νικηθεῖ ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Μπορεῖ ὁ Σωτήρας νά βρῖσκεται ἀνάμεσά τους καί νά τούς δείχνει ὅτι ἐπιθυμεῖ νά τούς ἐλευθερώσει ἀπό τό κακό, ἀλλά ἐκεῖνοι προτιμοῦν νά μείνουν στήν ἀμαρτία, γιατί τή συνήθισαν καί τούς ἀρέσει. Δέν θέλουν νά χάσουν τά ὑλικά τους κέρδη. Δέν ἐπιθυμοῦν νά κερδίσουν αὐτά πού τούς χαρίζει ὁ Ἰησοῦς, διότι τά θεωροῦν πολύ μακρινά καί πολύ ξένα πρὸς τή νοοτροπία καί τή ζωή τους.

Τό περιστατικό μέ τούς Γεργεσηνοῦς δυστυχῶς ἐπαναλαμβάνεται ἀμέτρητες φορές στή ζωή τῶν ἀνθρώπων. Ἀκόμη καί ἐμεῖς, ὡς ὀρθόδοξος λαός, παρότι δεχθήκαμε ἀμέτρητες φορές τήν ἐπίσκεψη καί τήν εὐεργεσία τοῦ

Θεοῦ, Τόν ἐξορίζουμε εὐγενικά ἀπό τήν
 κοινωνία καί ἀπό τήν καθημερινότητά μας.
 Νομοθετοῦμε νόμους ἀντίθετους στήν
 καθαρότητα τοῦ εὐαγγελίου. Δεχόμαστε
 ἀδιαμαρτύρητα τήν περιφρόνηση τῆς
 Ἐκκλησίας. Κρατᾶμε τά παιδιά μας μακριά
 ἀπό τήν κατήχηση. Μάθαμε νά δεχόμαστε ὄχι
 μόνο τούς ἀμαρτωλούς, ὅπως εἶναι τό σωστό,
 ἀλλά καί τήν ἴδια τήν ἀμαρτία σάν κάτι φυσικό
 καί ἐπιβεβλημένο. Διώχνουμε τό Χριστό ἀπό τή
 χώρα μας, γιά νά ἐλευθερωθοῦμε ἀπό τήν
 παρουσία Του, γιά νά γίνουμε πιο
 προοδευτικοί καί μοντέρνοι, γιά νά ζοῦμε πιο
 ἀρμονικά μέ τούς ἀδιάφορους θρησκευτικά
 φίλους μας. Ἐπιλέγουμε τό κοσμικό φρόνημα,
 τίς ὑλικές ἀπολαύσεις, τίς μικρές ἀμέτρητες
 καθημερινές ἠθικές πτώσεις καί γυρίζουμε τήν
 πλάτη σ' Ἐκεῖνον πού θέλει νά μᾶς ἀγιάσει καί
 νά μᾶς ἀποδεσμεύσει ἀπό τό κακό.

Οἱ Γεργεσηνοί προτίμησαν τή σχέση τους
 μέ τά γουρούνια παρά τή σχέση τους μέ τό
 Χριστό. Προτίμησαν τή βρωμιά καί τή λάσπη

παρά τήν καθαρότητα καί τό φῶς. Ἐμεῖς πολλές φορές τούς μιμούμαστε καί κάνουμε τό ἴδιο λάθος. Ποτέ, ὅμως, δέν εἶναι ἀργά.

Ὁ Κύριος δέν ἀπομακρύνεται. Εἶναι κοντά μας καί μᾶς περιμένει. Μέ τή μετάνοια καί τόν πνευματικό ἀγώνα μπορούμε νά στραφοῦμε στό πρόσωπό Του καί νά Τόν προσκαλέσουμε στήν ὕπαρξή μας, γιά νά ἀπολαύσουμε τήν πάσης φύσεως θεραπεία καί ἐλευθερία μας. Ἀμήν.